

[Lykketoft]

strakte hænder, gøre den replik, at vi har haft en oplevelse i dette forår af en regering, som på meget, meget brede felter gjorde sig utrolig umage for at holde Socialdemokratiet udenfor.

Vi var ked af, at det lykkedes om finansloven. Jeg kan se, at hr. Svend Heiselberg nikker energisk; det betragter jeg som en bekræftelse. Det lykkedes til en vis grad på finansloven, men der var jo ikke blevet nogen finanslov, hvis ikke Socialdemokratiet, allerede før valget blev udkrevet, havde meddelt, at vi ikke ville stemme imod. Regeringen lavede et forlig med nogle små partier om finansloven i vished om, at man lå i læ af vores tilkendegivelse om, at med det indhold, finansloven havde fået med ændringsforslagene i november måned, med forløbet af forhandlingerne i november måned, havde det et indhold, vi ikke kunne stemme imod.

Derfor var det for så vidt alligevel meget, meget skuffende for os – det vil jeg godt sige – at der ikke fra finansministerens side blev gjort noget som helst seriøst forsøg på at inddrage Socialdemokratiet i forhandlingerne om finansloven. Vi har oplevet i eksempelvis forhandlingerne om børnepakken et meget, meget massivt forsøg ikke mindst fra regeringspartiet Venstre, men desværre også fra Kristeligt Folkeparti, på at holde Socialdemokratiet ude. Der er kun kommet en børnepakke med det tilfredsstillende indhold, den fik, fordi der uden om regeringen eksisterede et flertal, som ønskede en prioritering til fordel for en taksreform. Regeringens andel i det heldige resultat, der kom ud af børnepakken, er begrænset. Regeringens ønske om at få den prioritering var ikke til stede. Regeringen gjorde på meget, meget lange strækninger alt, hvad den kunne, for at holde Socialdemokratiet uden for de forhandlinger. Derfor vil jeg godt sige, at jeg har ikke haft den oplevelse, at den meget åbne regering meget gerne ville tale med alle Folketingets partier, men jeg har haft en oplevelse af, at der har været små partier i centrum, i dette tilfælde Centrum-Demokraterne, som har gjort et meget energisk stykke arbejde for, at det alligevel lykkedes at etablere de brede forlig og sikre, at indholdet i dem også var fornuftigt.

(Kort bemærkning).

Fischer (KF):

Egentlig er Socialdemokratiets problem nok det, at man stadig væk tror, at man har første-

fødselsretten til magten i dette land og derfor hæver sig lidt op over de andre partier. Jeg ved selvfølgelig ikke, om hr. Svend Auken blev citeret korrekt i Ekstra Bladet i søndags, men han har lejlighed til at dementere, hvis det ikke skulle være korrekt. Der stod: Jeg føler, at Socialdemokratiet er det eneste parti, der tager sine ideer så alvorligt, at vi hele tiden arbejder på at omsætte dem til virkelighed. Jeg har så meget respekt for Folketingets øvrige partier, at jeg tror, at de også tager deres ideer alvorligt og hele tiden arbejder på at omsætte dem i virkelighed. Kunne vi dog ikke få bugt med denne lidt bedrevidende holdning til de øvrige partier her i Folketinget? Jeg tror, at det ville fremme samarbejds klimaet ganske betydeligt.

Så afslutningsvis til hr. Jes Lunde vil jeg sige, at der er to ting, der står klart for mig, og det er risikoen ved et massivt tab af arbejdspladser med en separat dansk CO₂-afgift. Én ting, der er sikkert, er opbyggelsen af et ganske betydeligt bureaukrati til at administrere den separate danske afgift. De to ting burde hr. Jes Lunde være stærkt optaget af. Alle vi andre er optaget af klimaet.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Finansministeren, og derefter er vi tilbage i talerrækken.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Det er hr. Lykketofts bemærkninger om finansloven, der kalder mig herop. Socialdemokratiet var inviteret til to møder om finansloven, og det var i den fase lige efter, at fru Ritt Bjerregaard havde udtalt sig til Jyllands-Posten om samarbejdsrelationer. Jeg er enig med hr. Bilgrav-Nielsen i, at man ikke skal referere, hvad der sker på den slags møder; det er en uskik. Men man kan godt referere sin skuffelse over bagefter at læse i pressen, at Socialdemokratiet gjorde en dyd af, at man ikke havde været til forhandling, men havde været til orienterende samtaler. Det har jeg læst i pressen. Det har så sikkert været en misforståelse, må jeg forstå på hr. Lykketoft i dag, men i stedet for at tærsk i det vil jeg meget hellere tage hr. Lykketoft på ordet og sige: Jeg forstår hr. Lykketofts bemærkninger på den måde, at der ikke er nogen som helst tvivl om, at Socialdemokratiet meget gerne og meget seriøst vil gå ind i en forhandling om finansloven for 1992. Det vil jeg i